Puţin ulei e-n vasul meu,
dar haru-i mult şi mare,
din Cer, Părinte Sfânt, mereu,
dă-mi binecuvântare!

Căci binecuvântarea Ta
puţinul înmulţeşte,
dar multul cel fără de ea,
mai mult se risipeşte.

Făină am puţină-n sac,
dar toată Ţi-o dau Ţie,
că-n Tine toate se prefac,
în har şi bogăţie!

Puţinul dat de mine-n dar,
e firul care leagă,
viaţa de comori de har,
pe veşnicia-ntreagă!

**Cinci pâini eu am şi peşti puţini,
dar harul mă veghează,
când pui Tu Doamne-a Tale mâini,
puţinu-ndestulează!**

Căci numai mâna Ta-i izvor
de binecuvântare,
şi din puţin ea face spor,
că-i plină de-ndurare!

Fă Tu puţinul meu oricând,
izvor de har oriunde,
în fiecare zi-mpărţind
cereasca Ta merinde!

Şi gloata s-o pot sătura,
cu largă dărnicie,
/: trăind predat în slujba Ta
şi-acum şi-n veşnicie! :/